

Ο ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ

ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΕΙΣ ΠΡΑΞΙΝ ΚΑΙ ΣΚΗΝΗΝ ΜΙΑΝ.

Π Ρ Ο Σ Ω Π Α.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Ὁ διάδρομος τῆς οἰκίας τῆς Πηνελόπης, ἣτις κρατεῖ φῶς διὰ τῆς μιᾶς χειρός, ἐνῶ διὰ τῆς ἐτέρας ἀποχαιρετᾷ τὸν Ξενοφῶντα.

ΞΕΝΟΦΩΝ.

ΚΑΛΗΝ νύκτα.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Μὴ λησμονῆτε τὴν καμέλιαν.

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Αὔριον τὴν ἔχετε. Ὠραῖον ἄνδρος, ἀλλ' ἄνευ ὁσμῆς· ὁμοιάζει τοὺς ὠραίους γάμους οἵτινες δὲν στέφονται ὑπὸ τοῦ ἔρωτος.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Ὡ τότε δὲ ἦτο κοινὸν ἄνδρος. Ὁμοιάζει τὰ ποιήματα τοῦ Βίκτωρος Οὔγου ὅστις δὲν ἔχει καρδίαν.

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Ἡχιστα φροντίζω περὶ ποιημάτων.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Πῶς; σεῖς ὁ πόσον εὐαίσθητος;

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Τὰ ποιήματα καταστρέφουσι τὴν εὐαισθησίαν. Εἶμαι εὐαίσθητος διότι δὲν ἀνέγνωσα ποιητάς. Ἀφοῦ ἐξαντλήσωμεν τὰ δάκρυα ἡμῶν διὰ συμφοράς πλαστάς, μένομεν ἀνάληγτοι εἰς τὰς ἀληθεῖς συμφοράς. Οἱ ποιηταὶ εἶναι πάντες ὑποκριταί.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Ἔστω· ἀλλὰ δὲν εἰσέρχεσθε πάλιν; διατί μένομεν ἐδῶ εἰς τὸν διάδρομον;

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Ἐκάθησα πολὺ. Ἀναχωρῶ ἀμέσως. Σεῖς ἤρχισατε τὴν ὁμιλίαν μὲ τὴν καμέλιαν. Καλὴν νύκτα· αὔριον τί ὦραν δύναμαι νὰ σᾶς ἰδῶ;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Ἀληθῶς; Ἀλλὰ τότε δὲν ὁμοιάζετε τὰς πλείστας τῶν γυναικῶν, αἵτινες δέχονται ἐπισκέψεις διὰ τὸ ἐνδυμα καὶ τὸν ἐπενδύτην αὐτῶν καὶ μόνον ὅταν ἡ ἐνδυμασία τὸ ἐπιτρέψῃ εἶναι ὁραταί. Λοιπὸν αὔριον θὰ ἔλθω νὰ σᾶς ὁμιλήσω περὶ σπουδαίας ὑποθέσεως.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Τέλος πάντων θὰ σᾶς ἀκούσω νὰ ὁμιλήτε καὶ σπουδαίως· διότι αἰωνίως παίζετε.

ΞΕΝΟΦΩΝ.

”Οχι αἰωνίως· ἐνίστε· μισᾷ τὴν σοβαρότητα, διότι το ἔγκλημα εἶναι σοβαρόν, τὸ ἔγκλημα, οἱ διδάσκαλοι, καὶ οἱ ὑποκριταί· Ὑπάρχει ἔρως;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Προτείνετε ὀλίγον ἀποτόμως τὰ ζητήματα. Σεῖς βεβαίως δὲν πιστεύετε εἰς τὸν ἔρωτα, ἀφοῦ δὲν ἠγαπήσατε ποτέ.

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Ἐξαιροῦνται οἱ παρόντες.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Ἐξομολόγησις ἔρωτος, καὶ τοῦτο εἰς τὸν διάδρομον, ἐνῶ παγόνω ἐκ τοῦ ψύχους!

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Ἀναχωρῶ ἀμέσως· μὴ μὲ ἀντιλέγετε διὰ νὰ παύσῃ ἡ ὁμιλία. Ἐννοεῖτε πόσον στενῶς συνδέεται ὁ ἔρως μὲ τὸν γάμον.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Λέγουσιν ὅπως ἡ ἡδονὴ μὲ τὸν πόνον.

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Σκοπεύετε νὰ νυμφευθῇτε;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Δὲν ἐσκέφθην περὶ τούτου. Θεέ μου πῶς κρυόνω!

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Ἐχετε δίκαιον. καλὴν νύκτα ὀριστικῶς.

(Ὑποχωρεῖ δύο βήματα καὶ σταματᾷ.)

Κυρία Πηνελόπη, ἐνδυμεῖσθε πρὸ πόσων ἐτῶν ἐγνωρίσθημεν;

ΙΗΝΕΛΟΠΗ.

Πρὸ τριῶν.

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Τρία ἔτη! βίος ὁλόκληρος. Προσάκις μὲ συνωδεύσατε
μέχρι τῆς ἔξω πύρας;

ΙΗΝΕΛΟΠΗ.

Τρίς· πρῶτον πρὸ δύο ἐτῶν· ἦτο χειμὼν βαρὺς· μ' ἐκρα-
τήσατε εἰς τὸν διάδρομον μίαν ὥραν καὶ ἔπαθα καταρρόγην·
δεύτερον πέρυσι καὶ ἔπαθα περιπνευμονίαν. Ἀπόψε τελευ-
ταῖον καὶ κινδυνεύω ν' ἀσθενήσω.

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Κατὰ πρῶτον μὲ συνωδεύσατε πρὸ δύο ἐτῶν;

ΙΗΝΕΛΟΠΗ (ρίγῳτα ἐκ τοῦ ψύχους).

Μάλιστα.

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Πρὸ δύο ἐτῶν λοιπὸν ἡδυνάμην νὰ σᾶς εἶπω. . . .

ΙΗΝΕΛΟΠΗ.

Δὲν μὲ τὸ λέγετε αὖριον;

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Ὅχι, ἀπόψε πρέπει.

ΙΗΝΕΛΟΠΗ.

Ἀλλὰ τότε ἄς εἰσέλθωμεν, διότι σπουδαίως πάσχω.

ΞΕΝΟΦΩΝ.

ὦ μίαν λέξιν μόνον ἀκόμη. Ἀγαπῶ νὰ μένω εἰς τὸν
διάδρομον καὶ ἐκεῖ νὰ ὁμιλῶ περὶ τῶν σπουδαιότερων πραγ-
μάτων, ἴσως διότι ἡ στιγμή αὕτῃ ὁμοιάζει τὴν τῶν ἀποχω-
ριζομένων, ὅτε ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἦναι διαρκεστέρα· ἴσως διότι
ὁ βίος εἶναι διάδρομος ἐτέρου καὶ ἀγαπῶμεν τὴν εἰκόνα

Τελευταῖον ὁ ἔρως δὲν εἶναι διάδρομος τοῦ γάμου; Ἐπικαί-
ρως· σκοπεύετε νὰ νυμφευθῇτε;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ (πτερνιζομένη).

Σᾶς ἀπήντησα ὅτι δὲν ἐσκέφθην.

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Ναι! ἔχετε δίκαιον. Καλὴν νύκτα· δότε με τὴν χεῖρά-
σας· ὠραία χεὶρ (ἀσπάζεται αὐτήν, προχωρεῖ πρὸς τὴν ἔξω θύραν
ἣν ἀνοίγει καὶ βλέπει ἔξω· αἰφνης σταματᾷ). Κυρία Πηνελόπη!

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Διατάξατε.

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Ὁραία ἐσπέρα.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ (πτερνιζομένη).

Ἀλλὰ ψυχρά.

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ φαντασθῇτε πόσον βαρύνομαι μόνος
καὶ πόσον λυποῦμαι ἀναχωρῶν.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Τότε ἔλθετε εἰς τὴν αἴθουσαν.

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν πρέπει ν' ἀναχωρήσω βραδύτερον;
Τί ὠφελεῖ.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ (πτερνιζομένη).

Λοιπόν, τί ποιητέον;

ΞΕΝΟΦΩΝ.

ὦ! τελευταῖον, ἀναχωρῶ. Ἀλλὰ πρὸ τούτου . . . γνωρίζετε
ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ νυμφευθῶ;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Πολὺ καλὰ· ἀλλὰ ἐγὼ εἰς τί ἔπταισα;

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Ἄν ἐνυμφευόμην σᾶς;

ΠΗΝΕΛΟΠΗ (καγχάζουσα).

Καὶ ταῦτα εἰς τὸν διάδρομον!

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Βεβαίως εἰς τὸν διάδρομον. Τὴν στιγμὴν ταύτην, ἐδῶ, ἐννοῶ πόσον ἀξίζετε, πόσον εὐτυχὴς εἶμαι πλησίον σας, πόσον σᾶς ἀγαπῶ· ὅταν εἶμαι εἰς τὴν αἵψουσαν λησμονῶ τὰ πάντα ἐν τῇ εὐτυχίᾳ μου. Εἰπέτε ὅτι δέχεσθε καὶ ἀναχωρῶ ἀμέσως.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ (σχεπτομένη).

Παράδοξος ἄνθρωπος.

ΞΕΝΟΦΩΝ.

Ἀπαντήσατε ταχέως διότι δὲν θέλω νὰ ἔχω ἐγὼ τὴν εὐδύνην τοῦ κρυολογήματος.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Τότε δὲν θὰ ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ σᾶς συνοδεύσω εἰς τὸν διάδρομον. Δέχομαι.

ΞΕΝΟΦΩΝ (ἀσπαζόμενος τὴν χεῖρα της).

Τελευταῖον καλὴν νύκτα σας.

Δημήτριος Παπαρρηγόπουλος.